



ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
ἢ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14

**1. Τρίτη. † Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.** Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισα-
ρείας Καππαδοκίας τοῦ μεγάλου († 379).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ· κο-
ντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον» ἀπόλυσις «Ὁ ἐν σπηλαίῳ
γεννηθεῖς...».*

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τῆς ἑορτῆς
«*Συγκαταβαίνων ὁ σωτήρ*» (δις) καὶ «*Οὐκ ἐπησχύνθη*»
(ἅπαξ), καὶ τοῦ ἁγίου Βασιλείου 3 προσόμοια «*Ὁ ἐπωνύμως
κληθεῖς*» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Σοφίας ἐραστής*», Καὶ νῦν,
τῆς ἑορτῆς «*Συγκαταβαίνων ὁ σωτήρ*».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἱλαρόν*», προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ
ἀναγνώσματα*.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου μετὰ στίχων εἰς τὰ 2
τελευταῖα: α) «*Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς
καρδίας μου σύνεσιν*», β) «*Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν
καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν*», Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Ὁ τὴν
χάριν τῶν θαυμάτων*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Οὐκ ἐπησχύνθη*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μορ-
φήν ἀναλλοιώτως*».

* Εἰς τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας μετὰ τὴν εἴσοδον (καὶ τὰ ἀναγνώσματα) τοῦ
ἑσπερινοῦ προβλέπεται συχνάκις ἡ τέλεισις λιτῆς, ὑπάρχουν δὲ καὶ στιχηρὰ ἰδιό-
μελα δι' αὐτήν· εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς ὅμως εἴθισται νὰ μὴ τελῆται λιτὴ ἐν τῷ
ἑσπερινῷ, τὰ δὲ ἰδιόμελα αὐτῆς νὰ ψάλλωνται τὸ πρωὶ εἰς τὸ μεσονυκτικόν, κατὰ
τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε..

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἶτα τὸ α΄ ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου, καὶ τὸ ἀποστολικὸν προκείμενον (Τ.Μ.Ε. 1η Ἰαν. §2) «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ» μετὰ στίχου «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου, «Ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (ζήτησι τῆ 13ῃ Νοεμβρίου)· ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «Ταῖς τοῦ ἱεράρχου», Καὶ νῦν, «Ταῖς τῆς Θεοτόκου», ὁ στίχος «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου» καὶ τὸ ἰδιόμελον «Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου».

ΚΑΝΟΝΕΣ, τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός» καὶ τοῦ ἁγίου μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ» ἀπὸ γ΄ καὶ ς΄ ὥδῃς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ* «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα» καὶ «Στείβει θαλάσσης». Εἶτα ψάλλεται ἡ θ΄ ὥδῃ ἀμφοτέρων τῶν

* Αἱ διπλαῖ καταβασίαι ψάλλονται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν ὡς ἀκολούθως: Ὡδὴ α΄ δεξιός, ἱαμβικὴ α΄ ἀριστερός.

Ὡδὴ γ΄ δεξιός, ἱαμβικὴ γ΄ ἀριστερός, τέλος δεξιός.

Ὡδὴ δ΄ ἀριστερός, ἱαμβικὴ δ΄ δεξιός, τέλος ἀριστερός.

Ὡδὴ ε΄ δεξιός, ἱαμβικὴ ε΄ ἀριστερός, τέλος δεξιός.

Ὡδὴ ε΄ ἀριστερός, ἱαμβικὴ ε΄ δεξιός, τέλος ἀριστερός.

Ὡδὴ ζ΄ δεξιός, ἱαμβικὴ ζ΄ ἀριστερός, τέλος δεξιός.

Ὡδὴ η΄ ἀριστερός μετὰ τοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...», ἱαμβικὴ η΄ δεξιός.

Ὡδὴ θ΄ δεξιός, ἱαμβικὴ θ΄ ἀριστερός.

Ἀπλούστερον ἄς ἐνθυμῶνται οἱ ψάλλοντες ὅτι εἰς τοὺς εἰρμούς τοῦ α΄ κανόνος ὁ δεξιός ψάλλει τοὺς ἔχοντας περιττὸν ἀριθμὸν εἰρμούς (α΄, γ΄, ε΄, ζ΄, θ΄ ὥδῶν) καὶ ὁ ἀριστερός ὡσαύτως τοὺς ἔχοντας ἄρτιον ἀριθμὸν (δ΄, ς΄ καὶ η΄ ὥδῶν), εἰς δὲ τοὺς εἰρμούς τοῦ β΄ κανόνος συμβαίνει τούναντιον.

κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρμοὶ τῆς θ' ὥδῆς «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...] Ἄπορει πᾶσα γλῶσσα» καὶ «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην...] Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μορφήν ἀναλλοιώτως».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτιμηθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλοῦια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Μορφήν ἀναλλοιώτως», «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν» καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ὁ τῶν ὄλων Κύριος» (ζητεῖ μετὰ τὴν γ' ὥδῆν). Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 1ης Ἰαν., «Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται» (Κολ. β' 8-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες» (Λουκ. β' 20-21, 40-52).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». [Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., εἰς τὰ δίπτυχα, μετὰ τὸ «Ἐν πρώτοις μνήσθητι», λέγεται τὸ παρὸν μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου·

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότη, τὸν φωστῆρα τὸν φαινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.]

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε» ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Μορφήν ἀναλλοιώτως». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Ἀκολουθία τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους

Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», ἀπολυτίκια:

τῆς ἑορτῆς «Μορφήν ἀναλλοιώτως»,

καὶ τοῦ ἁγίου «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»,

κοντάκιον τῆς ἰνδίκτου, ἦχος δ', πρὸς τὸ «Ὁ ὑψωθεὶς»,

Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, / Θεὲ τῶν ὄλων ὑπερουσίε ὄντως, / τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον / σῶζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ, οἰκτίρμον, / πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότη / καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ· Λυτρωτά, / εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορηγήσον.

Εὐθύς ἡ δοξολογία (ἐπιλογή στίχων), μεθ' ἣν αἱ ἐξῆς αἰτήσεις τῆς ἐκτενοῦς, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνά ἓν τριποῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαιρέσει τῆς ἔκτης αἰτήσεως «ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι», μεθ' ἣν ψάλλουν αὐτὸ ἀνά δέκα ἄμοιβαδὸν τετράκις, πρᾶεῖα τῆ φωνῆ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν:

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, ὁ ἄναρχος καὶ ἀτελεῦτης καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὄντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τὸν τε γεγονότα τὸν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμία καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν τοῦ πλοῦτου τῆς χρηστότητός σου εἰσελθεῖν, αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ θείᾳ σου χάριτι εὐλόγησον ὄμβρους εἰρηνικοὺς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ βεβαία τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσημῶνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τὴν νεότητα παιδαγωγῆσον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησον· τοὺς ἐσκορπισμέ-

νοὺς ἐπισυνάγαγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ συναψον τῇ ἀγία σου Ἐκκλησίᾳ, ἣν τῇ θείᾳ σου χάριτι καλῶς διαφύλαξον· λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀρχόντων ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτούς τε καὶ τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατὸν· ἐλθέτω ἐφ' ἡμᾶς, Κύριε, ἡ βασιλεία σου, βασιλεία ἀγάπης, χρηστότητος, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν σε τὸν ἐν Τριάδι ἄναρχον καὶ αἰώνιον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς «Ἀμήν», ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν, ὡς εἰς τὸν ἔσπερινόν, καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῆς σήμερον λέγονται εἰς πάσας τὰς τακτικὰς ἀκολουθίας οἱ εἰς τὸ Μηναιὸν εὐρισκόμενοι προεόρτιοι ὕμνοι τῶν Φώτων, οἱ τινες ἀναπληροῦν ἐν ταῖς καθημεριναῖς τοὺς ὕμνους τῆς Παρακλητικῆς, δι' ὃ καὶ σχολάζει αὕτη μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνὸς πλὴν τῶν Κυριακῶν.

2. Εἰς τοὺς ἔσπερινούς τῶν προεορτίων ἡμερῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπνα κανόνες τοῦ Μηναιῦ (βλέπε Τ.Μ.Ε., Δεκ. 25 §23), μεθ' οὓς λέγεται τὸ τρισάγιον.

3. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτίων καὶ τῶν μεθεόρτων καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυπικὰς διατάξεις» §§52-63.

4. Ἀπὸ 2 μέχρι 5 Ἰανουαρίου, ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ τοῦ α' κανόνος τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα», εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) ψάλλεται τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τοῖς ῥεῖθροις σήμερον».

- 2. Τετάρτη** (προεόρτια τῶν Φώτων). Σιλβέστρου Ῥώμης († 335)· Θεαγένους († 320), Θεοπίστου, Σεργίου καὶ Θεοπέμπτου μαρτύρων, Κοσμᾶ (Α') Κων/πόλεως, Σεραφίμ ἐν Σάρωφ († 1833).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λα' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. α' 1-18)· Εὐαγγέλιον προεόρτιον, Πέμπτης διακαιν. (Ἰω. γ' 1-15).

- 3. Πέμπτη** (προεόρτια τῶν Φώτων). Μαλαχίου προφήτου (περὶ τὸ 450 π.Χ.), Γορδίου μάρτυρος.

Ἀπόστολος παραλειφθεὶς, Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων, «*Νῆφε ἐν πᾶσι*» (Β' Τιμ. δ' 5-8)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Κυ-

ριακῆς πρὸ τῶν Φώτων, «Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Μρ. α' 1-8).

Σημείωσις. Τὰ ἀνωτέρω ἀναγνώσματα ὀρίζονται ὡς μὴ ἀναγνωσθῆσαν εἰς τὴν Κυρ. 30 Δεκεμβρίου 2012· ἂν ὅμως κάποιος ἀνεγνώσθησαν, τότε· Ἀπόστολος ἡμέρας, Πेम. λα' ἔβδ. ἐπ. (Ἰακ. α' 19-27)· Εὐαγγέλιον προεόρτιον, τὸ διὰ τὴν 4ην Ἰαν., Δευτ. διακαιν. (Ἰω. α' 18-28).

4. Παρασκευὴ (προεόρτια τῶν Φώτων). Σύναξις τῶν ἁγίων 70 ἀποστόλων, Θεοκτίστου ὁσίου.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἔσπερινόν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὰ ἀπόστιχα, τὸ τρισάγιον κλπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλών» (ἅπαξ) λέγεται ἡ (μεγάλῃ) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλαι ὥραι (βλέπε ταύτας μετὰ τὸν ὄρθρον τῆς 5ης Ἰαν.). Εἰς τὴν α' ὥραν «Εὐλόγητός ὁ Θεός», τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον (Τυπικὸν β' Ἰαν., §1), ἀλλὰ σήμερον ἀντὶ τοῦ «Ἀπεστρέφετο ποτέ» λέγεται τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλών». Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς γ', τῆς ς' καὶ τῆς θ' ὥρας, ὁ διάκονος θυμιᾷ [προπορευομένου λαμπαδούχου] τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ («κατζίου»).

Ὁρα θ'. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ὥρας ὁ α' χορὸς ψάλλει εἰς ἦχον πλ. α' Δόξα Πατρὶ, ὁ β' Καὶ νῦν, καὶ ὁ ἀναγνώστης ἰστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Ἀποστόλου ὀλόκληρον τὸ δοξαστικὸν «Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην» (ὁ πρῶτος στίχος «Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην...» καὶ τὸ ἐν τέλει ἡμιστίχιον «Καὶ δεῦρο στήθι μεθ' ἡμῶν» ἐπαναλαμβάνονται τρεῖς, οἱ δὲ λοιποὶ στίχοι λέγονται ἅπαξ), καὶ εἶτα ψάλλουν τὸ αὐτὸ δοξαστικὸν οἱ χοροὶ ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Εἶτα ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ» συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς

ἐνορίαις τὰ τυπικά καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ εὐθὺς γίνεται (μικρὰ) ἀπόλυσις, μὴ ἐπιτελουμένης σήμερον λειτουργίας.

Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις εἰς πάντα.

5. Σάββατον πρὸ τῶν Φώτων. Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτύρων († 305), Συγκλητικῆς ὁσίας († 350).

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἔσπερινόν μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου «*Κύριε Θεέ μου*» (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ)· ἐν τέλει πάλιν ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς «*Μὴ ἐποδύρεσθε μάτην*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπεστρέφετο ποτέ*» ἅπαξ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπεστρέφετο ποτέ*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτὸ καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, κανόνες καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ἐντὶ καταβασίων* ψάλλονται οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ εἰρμοὶ τῆς γ', ς', καὶ η' ᾠδῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' «*Τὴν ὑπὲρ φύσιν μητέρα*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*»· ἕξαποστειλάρια καὶ στιχηρὰ εἰς τοὺς αἶνους ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα· εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπεστρέφετο ποτέ*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ «*συνήθη*» (Γενικαὶ τυπ. διατάξεις §29)· μετὰ τὴν εἰσοδὸν ἀπολυτίκια «*Ἀπεστρέφετο ποτέ*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον*»· Ἀπόστολος: Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων, «*Οἱ καλῶς διακονήσαντες*» (Α' Τιμ. γ' 13-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής*» (Μτθ. γ' 1-6), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου· «*Ἄξιον*

* Τὸ Τ.Μ.Ε. (τυπικὸν 6ης Ἰαν. §22) ὀρίζει μὲν ἐνταῦθα καταβασίας καὶ δοξολογίαν μεγάλην, ἀλλὰ ἡ διάταξις αὕτη ἀντιφάσκει πρὸς ἐπομένην διάταξιν (§31), ἐνθα ὀρθῶς ὀρίζει τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων ἄνευ καταβασίων καὶ μετὰ δοξολογίας μικρᾶς. Ἄνευ καταβασίων ὀρίζει ὡσαύτως καὶ εἰς τὰς ἀντιστοίχους περιπτώσεις τῶν Χριστουγέννων (25 Δεκ. §§24 καὶ 32· παρᾶβαλε Προθεωρίαν §§27 καὶ 34, καὶ τὴν Διάταξιν τῆς καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας §2).

ἐσί»· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἀλληλούια».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα «Φωνὴ Κυρίου» καὶ τελεῖται ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος ἱερέως ὁ μέγας Ἀγιασμός, ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν (Τ.Μ.Ε. 6 Ἰαν., §2, σ. 142). Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἀγιασμοῦ ὁ ἱερεὺς βαπτίζει τρις ἐν τῷ ἡγιασμένῳ ὕδατι τὸν τίμιον Σταυρὸν ὄρθιον, ψάλλων τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου, Κύριε», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνά μίαν· εἶτα ῥαντίζει τὸν λαὸν μετὰ τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ψάλλων (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τὸ κοντάκιον «Ἐν τοῖς ῥεῖθροις σήμερον». Εἶτα προσέρχεται ὁ λαὸς μετὰ τάξεως, διὰ τὴν ἀγιασθῆναι, ἐνῶ ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἰδιόμελον «Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» (γ')· ἀπόλυσις «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός».

Εἶδησις. «Ἐν τῇ τραπέζῃ ἐσθίομεν ἔλαιον, πόνομεν καὶ οἶνον, εὐχαριστοῦντες Χριστῷ τῷ Θεῷ» (Τυπικὸν πρωτοψάλτου Κωνσταντίνου, 1851, σ. 88).

6. † ΚΥΡΙΑΚΗ. † ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον «Ἀπεστρέφετο ποτέ»· κοντάκιον «Ἐν τοῖς ῥεῖθροις σήμερον».

Εἶδησις. Σήμερον «οὐδὲν τῶν ἀναστασίμων ψάλλομεν» ἔν τε τῷ ἐσπερινῷ τῷ τε ὄρθρω καὶ τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐπέκλινας κάραν».

Εἰσοδοσ μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «Φῶς ἴλαρόν». Προκείμενον δὲν λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς τὰ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α' ἀνάγνωσμα «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός»· μετ' αὐτὸ ὁ α' χορὸς τὸ μετὰ τὸ γ' ἀνάγνωσμα τροπάριον «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ». Τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ

«*Ἴνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει*» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ξς' (66ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «*Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ*» ὀλόκληρον. Εἶτα τὸ ε' ἀνάγνωσμα «*Εἶπεν Ἡλίας*» μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ μετὰ τὸ ς' ἀνάγνωσμα τροπάριον «*Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις*», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὁποίου «*Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι*» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ἑβ' (92ου) ψαλμοῦ «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*», ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ α' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «*Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις*» ὀλόκληρον. Ἀκολουθεῖ τὸ ς' ἀνάγνωσμα «*Παρεγένετο Νεεμάν*», μετὰ τὸ ὁποῖον (ἄνευ συναπτῆς καὶ τρισαγίου) τὸ προκειμένον καὶ ὁ Ἀπόστολος τοῦ ἔσπερινοῦ, «*Ελευθερος ὢν ἐκ πάντων*» (Α' Κορ. θ' 19-27)· Εὐαγγέλιον: τὸ τῆς θ' ὥρας, «*Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ*» (Λκ. γ' 1-18). Ἡ ἐκτενὴς καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «*Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ*» κ.λπ., μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὸν ἐκ παρθένου ἦλιον*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ. «*Νῦν ἀπολύεις*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα ὡς ἀκριβῶς ἔχουν εἰς τὸ Μηναῖον· εἶτα τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» (γ'). [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος.] Τὰ καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου*», τὸ προκειμένον «*Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε*» (γ'), τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου «*Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς*» (Ματθ. α' 9-11), ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ἀμφοτέροι οἱ τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρημῶν) ἀνά 4 ἄνευ στίχου, εἰμὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν, ἐν ἑκάστη ὥρῃ τοῦ β' κανόνος· ἀπὸ γ' καὶ ς' ὥδης ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε*» καὶ «*Στείβει θαλάσσης*». Ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, οἱ εἰρμιοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδης τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ μεγαλυνάγια αὐτῶν· εἶτα οἱ εἰρμιοὶ (μετὰ τῶν μεγαλυναρίων) «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...* Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην...* ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάριον, αἶνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλῃ καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Εὐλόγημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς...*»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*», κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 6ης Ἰαν., «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ*» (Τίτ. β' 11-14, γ' 4-7). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς*» (Ματθ. γ' 13-17).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις· ἀλληλουία*»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ*. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν εὐθύς τὰ ἰδιόμελα «*Φωνὴ Κυρίου*» κ.λπ. καὶ τελεῖται ὁ μέγας Ἄγιασμός ὡς χθές. Ἐν τέλει τὸ κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*», μεθ' ὃ «*Εἶπὲ τὸ ὄνομα Κυρίου*», «*Εὐλογία Κυρίου*» καὶ ἀπόλυσις ὡς χθές.

Σημειώσεις. 1) Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς δίδεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως εἰς τὸν λαὸν ὁ μέγας Ἄγιασμός, ἐνῶ οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλάξ

* Τὸ Μηναῖον, τὸ ἰσχύον Τυπικὸν Βιολάκη (Τ.Μ.Ε. Ἰαν. 6, §3) καὶ ὅλα τὰ παλαιὰ Τυπικά ὀρίζουν τὸν μέγαν Ἄγιασμόν τῆς σήμερον μετὰ τὸ ἁσματικὸν τρισάγιον τῆς μεγ. δοξολογίας, ἀλλὰ κατὰ σχετικὴν πρόβλεψιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (Ἰαν. 6η, ὑποσ. 4), εἰς πλείστας ἐνορίας τελεῖται εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, διὰ νὰ μὴ γίνεταί ἀταξία καὶ πρὸς καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν πιστῶν.

ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ τροπάριον τῆς η΄ ᾠδῆς «Τριάδος ἡ φανερώσις».

2) Ἐκ τῆς σήμερον καὶ εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας μέχρι τῆς θ΄ ὥρας τῆς 14ης Ἰανουαρίου ἀπόλυσις λέγεται «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστός ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

7. Δευτέρα (α΄ μεθεορτός ἡμέρα τῶν Θεοφανείων). Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου (τυπικὸν Θεοφανείων §§5-7 καὶ 26).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ» κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἴσοδος μετὰ θυματοῦ καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπολυτίκια «Ἐν Ἰορδάνῃ», Δόξα, «Μνήμη δικαίου», Καὶ νῦν, «Ἐν Ἰορδάνῃ». Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν..., τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸ ἐν τέλει τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. Ἐκαστον κάθισμα ἐκ δευτέρου (μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν). Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ α΄ τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε» μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου μετὰ στίχου «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν» ἀπὸ γ΄ καὶ ζ΄ ᾠδῆς τὰ τοῦ Μηναιῶ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «Στείβει θαλάσσης». Ἐντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου (τὴν τιμωτέραν), ὁ εἰρμὸς καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ΄ ᾠδῆς τοῦ α΄ κανόνος τῆς ἑορτῆς «Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» μετὰ τῶν μεγαλυναρίων (ὡς χθές), εἶτα ἡ θ΄ ᾠδὴ τοῦ Προδρόμου μετὰ στίχον εἰς τὰ δύο πρῶτα τροπάρια «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», Δόξα, «Ὁ τοῖς ἀσωμάτοις», Καὶ νῦν, «Ἐπὲρ εὐσπλαγχνίαν», καὶ ὁ εἰρμὸς «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἶνους καὶ δοξαστικά ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνη».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς ὡς χθές.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἐν Ἰορδάνη», «Μνήμη δικαίου», καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Ἄντι τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.).

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– τοῦ Προδρόμου, 7ης Ἰαν., «Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὼ εἶναι ἐν Κορίνθῳ» (Πρξ. ιθ' 1-8). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον» (Ἰω. α' 29-34).

Καθεξῆς τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον»: ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Ἐν Ἰορδάνη». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῳ.

Σημειώσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 13ης τοῦ μηνός, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμῶι τοῦ β' κανόνος τῶν Φώτων «Στεῖβει θαλάσσης». Κοντάκιον μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνός τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἐπεφάνης σήμερον» (βλέπε 6 Ἰανουαρίου).

2. Εἰς τὸν ὄρθρον ἄχρι τῆς ἀποδόσεως πρὸ τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου τὴν μὲν 8ην, 10ην καὶ 12ην τοῦ μηνός λέγεται ὁ β' κανὼν τῆς ἑορτῆς· τὴν δὲ 9ην, 11ην καὶ 13ην ὁ α' κανὼν αὐτῆς.

3. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν ἕως τῆς 13ης Ἰαν. στιχολογοῦνται συνήθως τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντίφωνα, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνη ὑπὸ Ἰωάννου».

8. Τρίτη. Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, Δομνίκης ὁσίας· Κύρου καὶ Ἀττικοῦ πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα ἔμπροσθεν εἰς γεν. τυπικὰς διατάξεις §§52-63). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λβ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. γ' 1-10). Εὐαγγέλιον: μεθεόρτον, Σαβ. διακαιν. (Ἰω. γ' 22-23).

- 9. Τετάρτη.** Πολυεύκτου μάρτυρος († 295)· Ευστρατίου όσιου (θ' αϊ.).
 Απόστολος: ήμέρας, Τετ. λβ' έβδ. έπιστ. (Ίακ. γ' 11-δ' 6)
 Εύαγγέλιον: μεθέορτον, Δευτ. ιβ' έβδ. Μτθ. (Μο. α' 9-15).
- 10. Πέμπτη.** Γρηγορίου Νύσσης († 395), Δομετιανού Μελιτινής († 602)· Μαρκιανού πρεσβυτέρου οίκονόμου Μεγ. Έκκλησίας.
 Απόστολος: ήμέρας, Πέμ. λβ' έβδ. έπιστ. (Ίακ. δ' 7-ε' 9)
 Εύαγγέλιον: μεθέορτον, Δευτ. α' έβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 19-22).
- 11. Παρασκευή.** Θεοδοσίου όσιου του κοινοβιάρχου († 529).
 Η άκολουθία ψάλλεται κατά την διάταξιν του Μηναιίου. Εύαγγέλιον όρθρου: του όσιου, Παρασκ. β' έβδ. Λουκᾶ, «Έστη ό Ίησοϋς επί τόπου πεδινου» (Λκ. ζ' 17-23). Καταβασίαι οί ειρμοί «Στείβει θαλάσσης»· «Την τιμιωτέραν». Δοξολογία μεγάλη και τό άπολυτίκιον «Έν Ίορδάνη» άπαξ. Είς την λειτουργίαν, Απόστολος: του όσιου, ό έν τῷ Μηναιίω σημειούμενος, Κυρ. ιε' έπιστ., «Ό Θεός ό ειπών έκ σκοτους φώς λάμπει» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εύαγγέλιον: όμοίως, Πέμ. δ' έβδ. Μτθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30). Κοινωνικόν «Είς μνημόσυνον αιώνιον».
- 12. Σάββατον μετά τὰ Φῶτα.** Τατιανής μάρτυρος († 226)· Εύθασίας, Μερτίου μαρτύρων († 305).
 Η άκολουθία μετά των μεθεόρτων ός έν τῷ Μηναιίω· Απόστολος Σαββάτου μετά τὰ Φῶτα, Κυρ. κζ' έπιστ., «Ένδυναμοϋσθε έν Κυρίω» (Έφεσ. ζ' 10-17)· Εύαγγέλιον όμοίως, «Ανήχθη ό Ίησοϋς είς την έρημον» (Μτθ. δ' 1-11). «Άξιον έστί». Κοινωνικόν «Άγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, έν Κυρίω».
- 13. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετά τὰ Φῶτα.** Έρμούλου και Στρατονίκου μαρτύρων († 315). Ήχος βαρύς, έωθινόν ι' (τυπικόν 6ης Ίαν., §§27 και 8-10).
 Έν τῷ Μηναιίω περιέχεται σήμερα και ή άκολουθία των έν Σινά και Ραιθῶ άββάδων διά τό άποδίδοσθαι αύριον την έορτήν. Λόγω της Κυριακής αϊ άκολουθίαι του Μηναιίου καταλιμπάνονται ψαλλόμεναι έν τοίς άποδείπνοις.

Εἰς τὴν Θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ»· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ (διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν μεθέορτα τῇ 13ῃ Ἰαν.) τῆς ἑορτῆς 4 «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν» κ.λπ. (ζῆτει εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς 6ης Ἰαν.), Δόξα, «Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος» (ζῆτει εἰς τὸ Δόξα τῆς λιτῆς 6 Ἰαν.), Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται» (ζῆτει εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς λιτῆς τῆς 6ης Ἰαν.).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἐν Ἰορδάνῃ».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου καὶ τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐν Ἰορδάνῃ». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἕν τῆς ἑορτῆς. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς (6 Ἰαν.) μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια αὐτοῦ «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»· ἀπὸ γ΄ ὥδης [τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ] τὸ μεσώδιον ἐόρτιον κάθισμα «Ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον» (Ἰαν. 13)· ἀφ' ἧς' κοντάκιον καὶ οἶκος τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Στείβει θαλάσσης»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην...] Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος»· τὸ ι΄ ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ ὡς μεθέορτα* τὰ 4 ἰδιόμελα «Φῶς ἐκ φωτός» κ.λπ. (τῶν αἰνῶν τῆς 6ης Ἰαν.), μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «*Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω*», β) «*Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω*;», Δόξα, τὸ ι' ἑωθινὸν «*Μετὰ τὴν εἰς ἄδον κάθοδον*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφουμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ὥδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...*»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», «*Ἐν Ἰορδάνῃ*», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα, «*Ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις*» (Ἐφεσ. δ' 7-13)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη*» (Μτθ. δ' 12-17).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*»· «*Πληρωθήτω*»· «*Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου*». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

14. Δευτέρα. Ἀπόδοσις τῶν Θεοφανείων. Τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ῥαϊθῷ ἀνααιρεθέντων πατέρων.

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς (Ἰαν.

6) μετὰ τῶν ἐφεξῆς σημειουμένων διαφορῶν.

* Ὡς πρὸς τὰ ψαλτέα μεθέορτα τῶν αἰνῶν σημειοῦμεν τὰ ἑξῆς. α) Εἰς τὰ λειτουργικὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἐπιγράφονται ὕμνοι τινὲς ὡς μεθέορτοι, ἀλλ' οὕτω καλοῦνται ὕμνοι τῆς ἑορτῆς, ἐφόσον ψάλλονται κατὰ τὴν μεθέορτον περίοδον. β) Τὰ ἀπαντώμενα εἰς τὰς μεθεόρτους ἡμέρας προσόμοια πρὸς τὰ «*Αἱ ἀγγελικαὶ*» καὶ «*Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ*» ὀρίζονται ὡς ἀπόστιχα τοῦ ἔσπερινου καὶ τοῦ ὄρθρου, διὰ τοῦτο κατ' ἀκρίβειαν δὲν ψάλλονται εἰς τὸ «*Πᾶσα πνοή*» οὔτε εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐν τῇ Παρακλητικῇ. Βλ. καὶ Ἡμερολόγιον τῆς Ἐκκλ. τῆς Ἑλλάδος, ἔτους 1970, σελ. 196-197.

Ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἄνευ τῶν ἀναγνωσμάτων, τῆς λιτῆς καὶ τοῦ Ἁγιασμοῦ, ἀλλὰ γίνεται εἴσοδος μετὰ θυματοῦ, καὶ εἶτα τὰ ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς ὡς εἰς τὸ Μηναῖον· ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθύς οἱ κανόνες. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ διὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα «*Τὰ ῥεῖθρα ἠγίασας*»· ἀφ' ς', μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 14ης τοῦ μηνός. Καταβασίαι διπλαῖ καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» καὶ κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Κυρ. γ' ἐπιστ., «*Δικαιωθέντες ἐκ πίστεως*» (Ῥωμ. ε' 1-10)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθὲν, Κυρ. γ' Ματθ., «*Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμὸς*» (Μτθ. ς' 22-33), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...* Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα». Κοινωνικὸν «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* «*Ἐν Ἰορδάνῃ*»· ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

15. Τρίτη. Παύλου ὁσίου τοῦ Θηβαίου καὶ Ἰωάννου τοῦ καλυβίτου. Γερασίμου (Παλλαδᾶ) πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 31ης τοῦ μηνός (πλὴν τῶν ἑορταζομένων ἁγίων) ἄρχεται ψαλλομένη ἡ Παρακλητικὴ.

2. Ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται αἱ καταβασίαι τῆς ἑορτῆς «*Χέρον ἀβυσσοτόκον*», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*» (ζῆτει 2 Φεβρ.).

3. Διὰ τὰς μὴ ἑορτασίμους ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§1-30.

Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Κυρ. ς' ἐπιστ. (Ῥωμ. ιβ' 6-14)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθὲν, Κυρ. ς' Ματθ. (Μτθ. θ' 1-8).

16. Τετάρτη. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου. Πευσίππου, Ἐλασίππου, Μεσίππου, Νεονίλλης μαρτύρων († 161-180), Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ Μυτιληναίου.

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Σαβ. δ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 1-11)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιγ' ἔβδ. Μαθ. (Μθ. γ' 20-27).

17. Πέμπτη. Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 356). Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Βεροίας, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις († 1838).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὸν ἔσπερινὸν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν σιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτικίον «*Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν*» εἰς μὲν τὸν ἔσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εὐαγγέλιον: τοῦ ὁσίου, Πέμ. δ' ἔβδ. Μθ., «*Πάντα μοι παρεδόθη*» (Μθ. ια' 27-30). Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ ὁ τοῦ ἁγίου ἀνά 4. Καταβασίαι οἱ εἰρμὸι «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, Δεκ. 6, «*Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις*» (Ἐβρ. ιγ' 17-21)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. β' ἔβδ. Λουκᾶ, «*Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ*» (Λκ. ζ' 17-23). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

18. Παρασκευή. Ἀθανασίου († 373) καὶ Κυρίλλου († 444) πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον «*Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν*» κοντάκιον «*Τοὺς βιοτικὸς θορύβους*».

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὸν ἔσπερινὸν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν σιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτικίον «*Ἔργους λάμψαντες*» εἰς μὲν τὸν ἔσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εὐαγγέλιον: τὸ τῆς θ. λειτουργίας 13ης Νοεμβρίου, «*Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16). Κανόνες, ὁ τῆς

Θεοτόκου «Υγράν διοδεύσας» τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ τῶν ἁγίων. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος: 18ης Ἰαν., «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν» (Ἐβρ. ιγ' 7-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

- 19. Σάββατον.** Μακαρίου ὁσίου τοῦ Αἰγυπτίου. Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως· Ἀρσενίου Κερκύρας, Μάρκου ἀρχιεπ. Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ († 23 Ἰουν. 1444), Μακαρίου ὁσ. ἱεροδικόνου (τοῦ Καλογεραῖ) τοῦ Πατμίου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44) ἐκ τῆς Παρακλητικῆς (ἤχος πλ. δ') μετὰ τοῦ Μηναίου, ἀλλ' εἰς τὸν ἐσπερινὸν τὰ στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ὁσίου εἰς 6. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς»· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. β' 6-9)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιγ' ἐβδ. Ματθ. (Ματθ. κβ' 15-22)· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε».

- 20. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΛΟΥΚΑ.** Εὐθυμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου. Ζαχαρίου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἄρτης. Ἦχος πλ. δ', ἐωθινὸν ια'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τῆς ἐρήμου πολίτης», κοντάκιον «Ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ὁσίου προσόμοια 3 «Πάτερ Εὐθύμιε» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἀφιερωθεὶς τῷ Θεῷ», Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ὅσιε πάτερ», Καὶ νῦν, «Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις» (Παρακλητικῆ, ἤχος πλ. α', Σαββάτῳ ἐσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, «Εὐφραίνου ἔρημος», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα τοῦ ὁσίου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου «Εὐφραίνου ἔρημος».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκῳ. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος].

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α΄ στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς»*, καὶ τὰ τῆς β΄ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν· εἶτα τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ ὁσίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρωμῶν) καὶ τοῦ ὁσίου (ἄνευ εἰρωμῶν)· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὁσίου, καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀφ' ἧς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γραμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ια΄ ἀναστάσιμον «Μετὰ τὴν θεῖαν ἔγερσιν», καὶ τὰ τοῦ ὁσίου μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ἐν δύο ταῖς θελήσειν».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ὁσίου προσόμοια 3 «Ὅσιε πάτερ Εὐθύμιε» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», β) «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα», Δόξα, τὸ ια΄ ἑωθινὸν «Φανερῶν ἑαυτόν», Καὶ νῦν, «ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

* Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν, ἂν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου τοῦ ἤχου δὲν ψαλῆ εἰς τὸν ἔσπερινόν ἢ εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τοῦ ὄρθρου τῆς Κυριακῆς, τότε λέγεται ὡς θεοτοκίον εἰς τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα τῆς α΄ στιχολογίας. Ἡ τάξις αὕτη ἀκολουθεῖται καὶ ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχεῖῳ (Ἡμερ. Οἰκ. Πατρ. ἔτους 1998, σ. 40, καὶ ἔτους 2012, σ. 54 καὶ 554).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Εὐφραίνου ἔρημος» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΩΓΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 20ῆς Ἰαν.– τοῦ ὁσίου, Κυρ. ιε´ ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς» (Β´ Κορ. δ´ 6-15)· ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιβ´ Λουκᾶ [10 λεπρῶν], «Εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἶς τινα» (Λκ. ιζ´ 12-19).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

21. Δευτέρα. Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ († 662), Νεοφύτου μάρτυρος († 305). Πατροκλου καὶ Ἀγνῆς μαρτύρων, Μαξίμου ὁσίου τοῦ Γραικοῦ.

Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Κυρ. λ´ ἐπιστ. (Κολασ. γ´ 12-16)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιδ´ ἔβδ. Ματθ. (Μρ. δ´ 10-23).

22. Τρίτη. Τιμοθέου ἀποστόλου († 96), Ἀναστασίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου († 628).

Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου, 22ας Ἰαν. (Β´ Τιμ. α´ 3-9)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Κυρ. ιε´ Ματθ. (Μτθ. κβ´ 35-46).

23. Τετάρτη. Κλήμεντος ἱερομάρτυρος ἐπισκ. Ἀγκύρας († 312), Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος († 312), Διονυσίου ὁσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ († 1540).

Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Κυρ. ιδ´ ἐπιστ. (Β´ Κορ. α´ 21-β´ 4)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Κυρ. ιδ´ Ματθ. (Μτθ. κβ´ 2-14).

24. Πέμπτη. Ξένης ὁσίας (ε´ αἰ.). Βαβύλα ἱερομάρτυρος (γ´ αἰ.), Φίλωνος ἐπισκόπου Καρπασίας, Νεοφύτου τοῦ ἐν Κύπρῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιδ´ ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. α´ 1-3, 20-β´ 5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιδ´ ἔβδ. Ματθ. (Μρ. ε´ 1-20).

25. Παρασκευή. Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου (Ναζιανζηνοῦ) († 390).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ὁ ποιμενικὸς ἀνλός» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εὐαγγέλιον: 13 Νοεμ., «Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (Ἰω. ι' 1-9). Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ δύο τοῦ ἱεράρχου. Καταβασιῶν οἱ εἰρμῶι «Χέρσον ἀβυσοστόκον». Εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν αἰῶν «Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις» (Παρακλ. ἦχος α', Δευτέρα ἐσπέρας).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, 13 Νοεμ., «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς» (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα» (Ἰω. ι' 9-16). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

26. Σάββατον. Ξενοφῶντος ὀσίου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ († ς' αἰ.): Κλήμεντος ὀσίου τοῦ Ἀθηναίου († 1111).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μετ' ἀλληλοῦν εἰς τὸν ὄρθρον (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§45-51) καὶ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Ἀπόστολος παραλειφθεὶς, Κυρ. δ' ἐπιστ. (Ῥωμ. ς' 18-23). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιδ' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 1-12).

27. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' ΛΟΥΚΑ. † Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (ἀνακομιδὴ λειψάνου ἐν ἔτει 438). Ἦχος α', ἔωθινὸν α'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναιίου προσόμοια 3 «Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ ἁγίου «Οὐκ ἔδει σε, Χρυσόστομε», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναιίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναιίου «*Ὅσιε τρισμάκαρ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου*» (βλέπε Σαβ. ἐσπέρας πλ. β' ἤχου).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, «*Ἡ τοῦ στόματός σου*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιόν ἐστι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου (ἂν –κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε.– ψαλοῦν μετὰ τὸν κανόνα τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα τῆς 13ης Νοεμ., τότε ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς λέγεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἱεράρχου «*Ἡ τοῦ στόματός σου*»).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξῆψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου*», καὶ τῆς β' στιχολ. μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν· εἰς δὲ τὴν γ' στιχολογίαν τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου «*Ὡς χρυσαυγές*», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «*Θεία ψήφω*», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Κατεπλάγη Ἰωσήφ*». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (α') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ α' τοῦ ἁγίου «*Πλοῦτον ἐναπέθου σὴ ψυχῇ*» ἄνευ τῶν εἰρμῶν· ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, εἶτα τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναιίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γραμματι*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ α' ἀναστάσιμον «*Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν*», τοῦ Μηναιίου «*Ἀγάλλου, πόλις πόλεων*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Φρικτὴ ἡ παρουσία σου*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἁγίου 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν*», β) «*Στόμα δικαίου μελετήσεται σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσεται κρίσιν*»,

Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Πάτερ Χρυσόστομε*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66.]

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», «*Ἦ τοῦ στόματός σου*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, 13 Νοεμ., «*Τοιούτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερέυς*» (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιε' ἔβδ. Λουκᾶ [τοῦ Ζακχαίου], «*Διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχά*» (Λκ. ιθ' 1-10).

Εἰς τὸ Ἑξαιρέτως «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

28. Δευτέρα. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου († 373). Παλλαδίου ὁσίου (δ' αἰ.), Χάριτος μάρτυρος.

Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Κυρ. ιθ' ἐπιστ. (Β' Κορ. ια' 31-ιβ' 9)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιε' ἔβδ. Ματθαίου (Μρ. ε' 24-34).

29. Τρίτη. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου († 107).

Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Κυρ. κγ' ἐπιστ. (Ἐφεσ. β' 4-10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιε' ἔβδ. Ματθαίου (Μρ. ς' 1-7).

30. Τετάρτη. Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἴππολύτου ἱερομάρτυρος· ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὐρέσεως τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου (1823)· Αὔρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος. (Τυπικὸν 30ῆς Ἰανουαρίου §§1-3.)

Σημείωσις. Ὡς ὀρίζεται εἰς τὸ μηναῖον, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἱερομάρτυρος Ἴππολύτου ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναιῷ, ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν ἀποστίχων «*Μακαρίζομέν σε*» (Παρακλητική, ἦχος πλ. α', Δευτέρα ἔσπερας). Ἀπολυτικίον μόνον τὸ α' «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*».

Εἰς τὸ μεσουκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῶν ἁγίων τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικά τὰ τῶν ἁγίων ἀμφοτέρω «Τοὺς τρεῖς μεγίστους», Δόξα, «Ὡς τῶν ἀποστόλων», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Καθίσματα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου, 30ῆς Ἰανουαρίου «Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα» (Ἰω. ι' 9-16), μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναίῳ τάξεως.

ΚΑΝΟΝΕΣ, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν ἁγίων οἱ δύο (ἄνευ εἰρμῶν), ὡς εἰς τὸ Μηναῖον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμωτέραν» εἰς ἤχον β' εἰρολογικόν, εἶτα ἡ θ' ὠδὴ τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ εἰρμοῦ «Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον», λέγοντες εἰς τὰ λοιπὰ τρία τροπάρια στίχον «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», καὶ οἱ δύο κανόνες τῶν ἁγίων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ὁ εἰρμὸς «[Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς...] Ἐν νόμου σικῶ καὶ γραμματι».

Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ β' ἀπολυτικίον τῶν ἁγίων.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Τοὺς τρεῖς μεγίστους» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῶν ἁγίων, 18 Ἰαν., «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων» (Ἐβρ. ιγ' 7-16)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 30 Ἰαν., «Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μαθ. ε' 14-19).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ἀποστολικόν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς σύνηθες.

31. Πέμπτη. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων († 311). Τῶν ἐν Κορίνθῳ ἕξι μαρτύρων († 251), Ἡλία νεομάρτυρος τοῦ ἐν Καλαμάτῃ († 1685), Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ († 1877).

Ἀπόστολος παραλειφθεῖς, Κυρ. κε' ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιε' ἐβδ. Μαθ. (Μρ. ς' 30-45).